

ETISKE RETNINGSLINJER FOR FARMASØYTER

Kommentarer til Retningslinje nr. 2

2.1 Selv om farmasøytten er profesjonsetisk forpliktet til å gi de råd som hun/han mener har den beste faglige støtte, skal farmasøytten i direkte pasientkontakt ikke overkjøre denne, hvis pasienten klart fastholder et ønske som farmasøytten er uenig i. Autonomi, betyr "selvlovgivning" eller "selvbestemmelse", og i vår sammenheng innebærer det at pasienten har den øverste myndighet over egen helse.

2.2 Personlig autonomi og personlig integritet er nært beslektede begreper i den forstand at de begge har å gjøre med hensynet til at pasientens interesser ivaretas slik vedkommende selv ønsker. Mens pasientens autonomi først og fremst har å gjøre med selvbestemmelsesretten, har pasientens personlige integritet mest å gjøre med konfidensialitet og fortrolighet når det gjelder sensitiv informasjon, særlig når det gjelder pasientens personopplysninger og helseopplysninger (personvern), men også når det gjelder vedkommendes privatliv mer generelt. Både gjennom formelle kanaler og mer uformelt kan farmasøytten få sensitive opplysninger som må behandles varsomt i henhold til gjeldende rettslige bestemmelser og så vel yrkesetiske som allmenetiske normer. Dette er lovregulert, blant annet gjennom helsepersonelloven, som må følges, også når det gjelder opplysningsplikt til offentlige myndigheter. De etiske krav kan imidlertid gå lenger enn de rettslige når det gjelder diskresjon for å ivareta hensynet til pasientens integritet og pasientens tillit, jf prinsipp 4.1.

2.3 Farmasøytten skal opptre med høflighet og respekt overfor enhver pasient. Dette kan være en spesiell utfordring når det gjør seg gjeldende kulturelle eller livssynsmessige forskjeller i synet på helse og behandling. Det er viktig at farmasøytten viser respekt for ulike syn, hva enten de er basert på religiøs, moralske eller andre kulturelt betingede verdier eller normer. Dette innebærer ikke at farmasøytten ikke skal kunne gi den beste farmasøytiske veiledning og anbefaling, jf retningslinje 3.2, dog uten å presse pasienten, jf retningslinje 2.1. Derimot betyr det at farmasøytten i møtet med pasienten skal opptre forståelsesfullt, hensynsfullt og imøtekommende. Dette krever kompetanse innen helsefaglig kommunikasjon og ofte en viss innsikt og trening i interkulturell kommunikasjon.